

Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 У 3829/12
10.05.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Жељка Шкорића, чланова већа, са судским саветником Драгицом Вранић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца КА, држављанина А, кога заступа РЂ, правник организације ЦЗЗИПТАУБ, Улица..., ради поништаја решења Комисије за азил у Београду, број ... од ... године, у предмету азила, у нејавној седници већа одржаној 10.05.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Одељења за странце, Одсека за азил број ... од ... године, којим је одбачен захтев тужиоца за азил у Републици Србији и обавезан тужилац да уколико нема други основ за боравак напусти Републику Србију у року од 3 дана од дана правноснажности овог решења и Одсеку за азил врати личну карту за лице које тражи азил број

У тужби поднетој Управном суду 26.03.2012. године, допуњеној поднеском од 28.03.2012.године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је оспорено решење донето на основу повреде

правила процедуре, тако што је другостепени орган пропустио да санкционише одсуство преводиоца који би могао да тражиоцу азила преводи ток првостепеног поступка, ток поступка усмене расправе, са српског на паштунски језик, матерњи језик који тужилац говори и разуме, већ је супротно начелу бесплатног превођења из члана 11. Закона о азилу и начела употребе језика и писма у поступку из члана 16. став 3. Закона о општем управном поступку, поступак превођен на персијски језик од стране званичног тумача државног органа, а исти тај превод даље превођењен на паштунски језик уз помоћ физичког лица, странца, другог тражиоца азила, које се неовлашћено појавило у конкретном поступку утврђивања чињеница од стране првостепеног органа. Указује да у образложењу решења тужени орган није дао разлоге за одбијање свих жалбених навода. Истиче да је оспорено решење донето на основу нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како у погледу ситуације у којој се тражилац азила, овде тужилац налазио у транзитним земљама преко којих је стигао до Србије, тако и чињеница које се тичу стања људских права у земљи порекла тражиоца азила. Сматра да је погрешно утврђено да је тражилац у земљама кроз које је прошао у транзиту, могао да поднесе захтев за азил, имајући у виду положај емиграната и тражилаца азила у тим земљама. Наводи да не само да није имао могућност да поднесе захтев за азил, већ земља из које је дошао није била сигурна за њега будући да код тужиоца постоји оправдан страх од крвне освете и прогона. Наводи да првостепени и тужени орган погрешно разумеју концепт сигурне треће земље, те да погрешно примењују закон, супротно Уставу и Женевској конвенцији из 1951. године, те да је пренебрегнут принцип "non-refoulement", да је претходно требало утврдити да ли ће тражиоцу азила у трећим земљама бити омогућено тражење азила односно да неће поново бити протеран у неку земљу где би био изложен прогону и другим повредама људских права. Указује да је доношењем оспореног и првостепеног решења дошло до кршења одредби Устава Републике Србије као и Европске конвенције о људским правима и основним слободама. Понављајући разлоге изнете у жалби предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио овај спор без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање

странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио његов захтев за азил, применом одредбе члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу ("Службени гласник РС" бр. 109/07), за коју одлуку је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Одредбом члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу ("Службени гласник РС" бр. 109/07), прописано је да ће Канцеларија за азил одбацили захтев за азил без испитивања да ли лице које тражи азил испуњава услове за признавање азила, ако утврди да је лице које тражи азил дошло из сигурне треће државе, осим ако докаже да за њега није сигурна.

Из списка предмета произлази да је тужилац ...године поднео захтев за азил у Републици Србији, након чега је покренут и спроведен испитни поступак у оквиру кога је ... године одржана усмена расправа и о њој сачињен записник. Саслушање је, с обзиром да тражилац азила не разуме српски језик, обављено уз помоћ држављанина А ША, преко тумача за ... језик. На усменој расправи тражилац азила је изјавио да је након напуштања А преко Т, Г и М дошао у Републику Србију те да ни у једној од тих земаља није затражио азил. Како се земље кроз које је тужилац прошао Т, Г и М налазе на листи сигурних трећих држава утврђеној одлуком Владе Републике Србије од ... године првостепени орган је нашао да поднети захтев треба одбацили у смислу члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу с обзиром да тужилац није имао проблеме за време боравка у Т, Ги Модносно није доказао у току поступка да ове земље за њега нису сигурне.

Код оваквог стања ствари, Управни суд је нашао да је правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио његов захтев за азил, применом одредбе члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу, за коју одлуку је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио навод тужбе, који је поновљени навод жалбе, да је у поступку пред

првостепеним органом учињена битна повреда правила поступка јер је супротно начелу бесплатног превођења из члана 11. Закона о азилу и начелу употребе језика и писма у поступку из члана 16. став 3. Закона о општем управном поступку, поступак превођен на персијски језик од стране званичног тумача државног органа а онда исти тај превод даље превођен на паштунски језик уз помоћ физичког лица, странца, другог тражиоца азила, које се неовлашћено појавило у конкретном поступку утврђивања чињеница од стране првостепеног органа, па је нашао да је овај навод жалбе тужени орган правилно оценио неоснованим. Ово стога што је утврђено да је расправа одржана у присуству и тумача и другог тражиоца азила по избору подносиоца захтева за азил, као и да на записник није било примедба, нити је на захтев пуномоћника констатовано да подносилац захтева за азил не разуме фарси језик или да му је и једно питање било нејасно.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 10.05.2012. године, 16 У 3829/12

Записничар
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ